

Berekedt a nemzet csalogánya

2023 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Aki utat, irányt akar mutatni, annak súlyos felel?sség nyomja a vállát

Hatalmas csapásszámmal pörögtek a nyelvek, úgy röpködtek a trágár szócafatok, mint a forgács, amikor gyalulnak. Megkaptuk az új gumicsontot, az elmúlt hetek kételyt ébreszt? viharos történései után végre van min

rágódnunk. Túl vagyunk az el?re kalkulálható, s?t jó eséllyel eltervezett m?balhén, a magyar popkultúra dics?ségére egymásnak esett a sztárok két sztárja, a két mentor. A legnézettebb magyar el?adó és a nemzet csalogánya.

Most már err?l kell beszélni, posztolni, abban kell állást foglalnunk, melyiküknek van igaza, akarom mondani, melyikük nyomja jobban a vakert, nem ám azon csámcsogni, miért is futott zátonyra a nemzet csalogányának házasélete.

Nem vagyok álszent, sem farizeus. A házasságtörés, még ha a Biblia tanítása szerint b?n is, velünk él? jelenség, szomorú statisztika, hogy ma Magyarországon a házasságok több mint fele felbomlik. Közismert, hogy a legnagyobb magyart is utolérte ez a végzet. Fiatalon elszerette a sógorn?jét, majd meglett férfiként egy férjes asszonyt ostromolt a szerelmével, makacsul kivárva, amíg meg nem özvegyül, hogy végre ?t ajándékozhassa meg utódokkal. (S lám, az egyik ükunoka most az idézett m?sorban teszi próbára a tehetségét.) Maga Blaha Lujza, aki az els? volt a nemzet csalogányainak sorában, háromszor ment férjhez, de életrajzírói szerint az igaz szerelmet még csak nem is mellettük találta meg.

Eszemben sincs követ vetni a posztmodern utódra, csupán az bántja a fülemet, ami az övét mindennél jobban. A tiszták közül kihallható hamis hang.
Tóth Gabi – nem akarok titokzatoskodni, róla van szó – a n?vérét követve jelentkezett és került be az ismert tehetségkutató legjobbjai közé. Nem értek hozzá, csak a véleményemet fogalmazom meg, szerintem nincs olyan képzett és tiszta hangja, mint a n?vérének, a sikereit inkább annak köszönheti, hogy tele van energiával, óhatatlanul magára vonja a néz?k – és nem annyira a hallgatóság – figyelmét. A színpadra született, jó el?adóm?vész, nem kell ezt bonyolítani. Magától értet?d?en szippantotta be a szórakoztatóipar. Egymást érték a felkérések, nem csupán énekesn?ként, hanem táncosként is csillogtatta a képességeit, azt is megmutatta, amit azért még celebként is illik elfedni, s hamarosan zs?ritagként – amit ma úgy mondanak, hogy mentor – már ? mondott véleményt másokról. Olykor keresetlen szavakkal, de hát a néz?k ezt kajálják, ezt várja el a producer, ez egy ilyen szakma.

Teltek, múltak az évek a színpadon, s a m?vészn? megváltozott, mi több, megkomolyodott, s el is várta, hogy immár így tekintsenek rá, ne bohém rockerként. Férjhez ment, édesanya lett, a Covid alatt bekamerázva élt családi életet a kötelez? rettegés jegyében. Id?vel egyre gyakrabban mutatkozott a népi kultúra ihlette, de persze divatos és – igen – ízléses ruhákban, beszélt hitr?l, nemzettudatról. Majd egymásra talált a politikával. Ami veszélyes terep. Aki ugyanis így tesz, az óhatatlanul célponttá válik. Akár rászolgált, akár nem.

Tóth Gabi igyekezett bizonygatni, s?t bizonyítani, hogy nem a politikai érdek, hanem a bels? értékrend motiválja. Szerepet kapott az eucharisztikus kongresszuson, a családi élet szépségeir?l blogolt, Erdélyben turnézott, s ha mentorként olykor nem is tudott higgadtságot magára parancsolni, azért egyre er?sebben formálta a konzervatív m?vész szerepét, ? lett a nemzet ügyeletes csalogánya.

„Az eucharisztikus kongresszussal kezd?dött, ahol én nyilvánosan is megvallottam a hitemet, amit egyébként sosem titkoltam, hiszen gyerekkoromtól velem van és természetes része a mindennapjaimnak. Álmomban nem gondoltam volna, hogy ez egyes médiumokból, emberekb?l milyen elképeszt? gy?löletet vált ki. Pont azokból, akik folyamatosan az elfogadást, toleranciát kérik számon azoktól, akik nem az ? szájuk íze szerinti értékrendet vallják. […] A sokadik ilyen megkülönböztetés után rájöttem arra, hogy nemhogy nem kell szégyellni, de büszkének kell lenni arra, hogy honnan származom. […] De lehet bárhol, a nemzet himnuszára sosem mondanék nemet, mert úgy érzem, hogy elárulnám azzal a hazámat. Elképeszt? érzés volt állni azon a színpadon, mert még el sem kezdtem énekelni, máris olyan szeretet áradt felém a tömegb?l, ami felülírt minden meghurcolást, gy?löletet, amit az elmúlt hónapokban kaptam. Ezúton is köszönöm mindenkinek, aki kitart mellettem és a szakmai teljesítményem alapján ítél rólam. Én ma is ugyanaz a lázadó vagyok, aki harcolni fog az igazságért, a családjáért és értetek!” – posztolta a veretes gondolatokat a Facebook-oldalán tavaly áprilisban, amit nem is lehetett másként, mint hitvallásként értelmezni.

Mindezt egy nagyinterjú követte, amelyben már-már igét hirdetett. Az erdélyi magyarok h?ségér?l, a nyugat-európai dekadenciáról tett kinyilatkoztatást, majd más alkalommal arról is nyíltan mesélt, a családjával azért nyaralt a Balatonon, mert meg akarta ismertetni a kislányával a lángost, a strandot, a balatoni életérzést és hát mert itthon

érzi magát igazán biztonságban.

Aztán történt, ami történt, Tóth Gabi szerelemre lobbant az egyik táncosa iránt, s ez az érzés minden mást háttérbe szorított. Megfakultak az erdélyi emlékek, a táltosdob, a szekér oldalán grófn?i jelmezben készített fotó, a biztonságos hazát beel?zte a romantikus horvát tengerpart, ahová a m?vészn?t az els? útja vezette rongylábú kedvesével.

„N? vagyok. Valakinek a lánya, a testvére, a felesége, az anyukája vagy a barátja. Egy n?, aki sokáig kereste a helyét, aki próbálta kitalálni, miért érkezett erre a világra és próbált megfelelni vélt vagy valós elvárásoknak. N?, aki követett el hibákat és vélhet?en még fog is, hiszen emberb?l van” – ekképpen jellemezte önmagát új élethelyzetében, azt is kiemelve, hogy „merek önmagam lenni, merek szabadon szeretni és felvállalni magam”. Hozzátette még, a nehéz napokban a rajongók szeretete jelentett neki vigaszt. A hitét tehát átmenetileg hátrahagyta. Remélhet?leg újra megtalálja.

A közösségi média korában, ha nem vigyázunk, nyitott könyv még a magánéletünk is. Akkor is, ha éppen elzárkózni szeretnénk a világ szeme el?l. De tényleg az vesse az els? követ Tóth Gabira, akit még soha nem kísértett meg a vágy.

S a lemez forog tovább. Vége a nyárnak, beköszöntött a tömegkultúra egyik mákonyának új évada. Még csak a toborzás zajlik, a nemzet csalogánya máris kiosztotta a szabad szájú rappert. Szerencsénkre nem gondolta úgy, hogy a jeles alkalomhoz népi motívumokkal díszített outfitben illik megjelennie. Talán nem csak én gondolom így, ez Tóth Gabi igazi arca. A konfliktusokat vállaló, s?t olykor keres? karakteres m?vészn?. Aki azt is felvállalja, ha a viselkedése megosztó. Ezzel sincs baj. Ám a nemzet csalogánya nem lehet megosztó és természetesen nem viselkedhet közönségesen. Egy bizonyos szint fölött nem megyünk egy bizonyos szint alá – ahogy Esterházy Péter fogalmazta meg találóan a m?vészi minimumot.

Az emberi lét egyik különlegessége, hogy miközben id?vel a testünk, s?t a szellemi er?nk is hanyatlásnak indul, a személyiségünk az életünk végéig fejl?dik. Tóth Gabi sem ragad meg ott, ahol most tart. Választania kell. S nem csak a saját életében. Aki utat, irányt akar mutatni, annak súlyos felel?sség nyomja a vállát.

A nemzet csalogánya most berekedt. Hallgathatjuk a régi lemezt vagy kivárjuk, mire ismét kristálytiszta hang fakad a torkán.

Borítókép: Tóth Gabi (Fotó: Flajsz Péter)

Novák Miklós - www.magyarnemzet.hu

Ajánló